

วิจัยในชั้นเรียน

การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้านของนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง
ระดับ ปวส.1 กลุ่ม 1 วิชา เครื่องวัดไฟฟ้า ภาคเรียนที่ 2/2568

นายวีระยุทธ ชุ่มยิ้ม

แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพบุรี

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

ปีการศึกษา 2568

ชื่องานวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้านของนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส.1 กลุ่ม 1 ที่เรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า (30104-2001)

ชื่อผู้วิจัย

นายวิระยุทธ ชุ่มยิ้ม

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 1 ที่เรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า (30104-2001) ภาคเรียนที่ 2/2568

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีที่ 1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพนบุรี ทำการศึกษาในระดับ ปวส.1 กลุ่ม 1 วิชาเครื่องวัดไฟฟ้า จำนวน 22 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) โดยมีทั้งหมด 15 ข้อ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 1 ที่เรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า (30104-2001) ภาคเรียนที่ 2/2568

วิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ เพื่อวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักศึกษาแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ กำลัง ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 1 ที่เรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า (30104-2001) ภาคเรียนที่ 2/2568 การบ้านมากเกินไป มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.45$, $S.D. = 0.77$) คะแนนเฉลี่ยที่มีค่ารองลงมาลำดับที่ 2 คือ การติดเกมส์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับความเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$, $S.D. = 0.70$) และ เบื่อหน่ายไม่อยากทำ และให้เวลาน้อยเกินไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับความเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.25$, $S.D. = 0.65$) ส่วนที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ สมุดหาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความเห็นปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$, $S.D. = 0.58$)

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเล่มนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาให้คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่อง จากคณะครูอาจารย์ประจำแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ที่ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ คณะผู้บริหาร ครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักเรียนนักศึกษาประจำแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลังของวิทยาลัยเทคนิคพบุรี ที่กรุณาให้ข้อมูล และคำแนะนำ ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ที่เคยอบรมสั่งสอนมา ขอขอบคุณผู้ร่วมงานที่ส่งเสริม และให้กำลังใจตลอดมา ใน การศึกษาการทำวิจัย ขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

นายวีระยุทธ ชุ่มยิ้ม

ผู้วิจัย

คำนำ

รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ปวส.1 กลุ่ม 1 วิชา เครื่องวัดไฟฟ้า ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 เล่มนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นในลักษณะวิจัยเชิงทดลองเพื่อ ศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน/ การบ้าน ตามกำหนดของนักเรียน ปวส.1 เพื่อนำผลการวิจัยมาเก็บเป็นข้อมูลเพื่อหาสาเหตุ และนำไปแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนและเพื่อให้ นักเรียนเห็นความสำคัญของการส่งงานและการบ้าน โดยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมจำนวน 15 ข้อ

ผู้รายงานหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการวิจัยเล่มนี้คงจะเกิดประโยชน์ผู้ที่สนใจวิธีสอนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า และเป็นแนวทางให้กับผู้ที่สนใจในระเบียบวิธีวิจัย อาจนำไปเป็นตัวอย่างในการทำวิจัยเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

นายวิระยุทธ ชุ่มยิ้ม

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่	
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ตัวแปรที่ศึกษา	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	4
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	14
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	14
ขั้นตอนดำเนินการ	14
ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล	15
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	17
5 สรุปผล และข้อเสนอแนะ	

สรุปผลการวิจัย	19
อภิปรายผล	19
ข้อเสนอแนะ	20
บรรณานุกรม	21
ภาคผนวก	22

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญปัญหา

ในการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพนบุรี มีการจัดการเรียนการสอนโดยมีวิชาบังคับ และวิชาเลือก ในวิชาบังคับซึ่งมีวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า (30104-2001) ซึ่งเรียน 5 คาบ จำนวน 3 หน่วยกิต

การเรียนการสอนในปัจจุบันครูผู้สอนจะแบ่งคะแนนออกเป็นสองส่วน คือ คะแนนเก็บ ระหว่างภาคกับการสอบปลายภาค ซึ่งคิดเป็น 70 ต่อ 30 คะแนน รวมคะแนนทั้งหมดเป็น 100 คะแนน โดยใน 70 คะแนนนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งคะแนนออกเป็น 2 ส่วนคือ คะแนนจิตพิสัย 20 คะแนน และงาน อีก 50 คะแนน(การทดลองใบงาน) ดังนั้น เมื่อนักเรียนทฤษฎีและทำการทดลองใบงานเสร็จ นักเรียน จะต้องทำการสรุปผลการทดลองและค้นคว้าเพิ่มเติม โดยการนำไปทำเป็นการบ้านแล้วนำมาส่งใน สัปดาห์ถัดไปของการเรียนการสอน ดังนั้น การทำใบงานและการบ้านส่งครูของนักศึกษาจึงเป็นเรื่อง ที่สำคัญมากในการเรียนการสอนเพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนของใบงานและการบ้านแล้ว ยังมี ผลต่อการเรียนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากใบงานจะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียน ของนักเรียนว่ามีความรู้มากน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัดพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษา ได้อีก ถ้าหากนักเรียนไม่ได้ทำใบงานที่ครูแจกให้นักศึกษาจะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้นและครูไม่ สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาได้

ในการเรียนชั่วโมงแรกของการสอน ครูได้ใช้ใบงานและใบความรู้แจกให้กับนักศึกษาทุกคน ประกอบการสอนในแต่ละชั่วโมง โดยที่ใบงานและใบความรู้ที่แจกให้เรียนเก็บเป็นของตนเอง แต่ใบ งานบางเรื่องต้องนำมาเรียนต่อในคาบต่อไป ซึ่งเมื่อถึงชั่วโมงเรียนในชั่วโมงต่อไปแล้วนักเรียนไม่ได้ นำมา เมื่อครูถามถึงสาเหตุ นักศึกษาตอบว่า อยู่บ้าน ลืมเอามา หรือทำหายไปแล้วก็มี ครูจึงบอกให้ นักเรียนที่ไม่ได้นำใบงานมาในชั่วโมงนี้ นำมาให้ครูดูในชั่วโมงถัดไป ซึ่งปรากฏว่ามีนักเรียนเพียง

ไม่กี่คนที่นำใบงานมาให้ครูดู เมื่อทำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านไปช่วงหนึ่ง ครูสังเกตได้ว่านักเรียนที่ไม่ทำงานส่งนั้นมีค่อนข้างมาก อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในช่วงแรกครูให้นักศึกษาทำงานทุกครั้งและให้ทำการบ้านเก็บเป็นคะแนนเก็บทุกครั้ง นักศึกษาที่ขาดเรียนในคาบใดคาบหนึ่งไปมักจะตามเพื่อนไม่ทันแล้ว ซึ่งนำไปสู่การไม่ส่งการบ้านในที่สุดหรือนักเรียนบางคนมาโรงเรียนแต่ไม่เคยทำงานส่งเลย ซึ่งสังเกตได้จากสมุดหรือใบงานการส่งงานของนักเรียน ครูจึงตั้งข้อสังเกตได้ว่าใบงานใดที่แจกให้นักเรียนทำแล้วส่งท้ายชั่วโมง จำนวนนักเรียนที่ส่งงานในครั้งนั้นจะมีมาก แต่หากให้เป็นการบ้านแล้วจะมีนักเรียนที่ไม่ส่งงานหรือส่งงานไม่ตรงตามกำหนดค่อนข้างมาก

จากการที่ผู้สอนได้สอนในรายวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า(30104-2001) ของนักเรียนในระดับชั้น ปวส.1 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มักจะส่งงาน / การบ้านไม่ตรงเวลาที่ครูผู้สอนกำหนด หรือบางคนไม่ส่งงาน / หรือการบ้านเลย ซึ่งทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้ หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ซึ่งในบางรายวิชาอาจมีผลต่อคะแนนเก็บของนักเรียนด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นทั้งครูผู้สอนและครูประจำวิชาเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียน ปวส.1 เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้านต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงสาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 1 วิชาเครื่องวัดไฟฟ้า(30104-2001) ภาคเรียนที่ 2/2568
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียน แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 1 วิชาเครื่องวัดไฟฟ้า(30104-2001) ภาคเรียนที่ 2/2568
2. ได้แนวทางใน การแก้ปัญหการเรียนการสอน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. พฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 1 วิชาเครื่องวัดไฟฟ้า(30104-2001) ภาคเรียนที่ 2/2568
2. ระดับคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถาม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบ้าน หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนได้ทำนอกเวลาเรียนเพื่อเป็นการฝึกทักษะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. งาน หมายถึง แบบฝึกหัดที่ครูให้ในชั่วโมงเรียน แบบฝึกหัดที่ครูให้เป็นการบ้าน ใบงาน รวมถึงการทำงานเป็นกลุ่มและชิ้นงาน
3. ใบงาน หมายถึง แบบฝึกหัดที่ครูให้ทำในชั่วโมงเรียนหรือให้เป็นการบ้าน
4. ใบความรู้ หมายถึง เนื้อหาในบทเรียนแยกเป็นบท โดยครูมาแจกเมื่อเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนนั้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียน การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 1 วิชาเครื่องวัดไฟฟ้า(30104-2001) ภาคเรียนที่ 2/2568 โดยใช้ข้อความที่คาดว่าจะสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน จำนวน 15 ข้อ และได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้
 1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ของนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 3 จำนวน 14 คน
 2. แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบสอบถาม เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 1 วิชาเครื่องวัดไฟฟ้า(30104-2001) ภาคเรียนที่ 2/2568 ใน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นพื้นฐานในงานวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนดของ นักศึกษาแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ปวส.1 กลุ่ม 1 วิชาเครื่องวัดไฟฟ้า (30104-2001)ภาคเรียนที่ 2/2568 ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. ความหมายของพฤติกรรม
2. ความหมายของการบ้าน
3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบ้าน
5. วิธีการเรียนที่ดีหรือพฤติกรรมเรียนรู้ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พฤติกรรม (Behavior)

พฤติกรรม หมายถึง ปฏิบัติหรือกิจกรรมทุกชนิดของสิ่งมีชีวิตแม้ว่าจะสังเกตได้หรือไม่ก็ตาม เช่น คน สัตว์ มีนักพฤติกรรมศาสตร์บางคนได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรมมีความหมายกว้างขวางครอบคลุมไปถึงพฤติกรรมของสิ่งที่ไม่มีชีวิตด้วย เช่น การไหลของน้ำ คลื่นของน้ำทะเล กระแสลมที่พัด การปลิวของฝุ่นละออง การเดือดของน้ำ เป็นต้น สิ่งที่กำลังกล่าวมาเป็นการเคลื่อนไหวของสิ่งไม่มีชีวิต แต่มีการเปลี่ยนแปลงจากลักษณะหนึ่งไปยังอีกลักษณะหนึ่ง เลยก็นับว่าคล้าย ๆ กับ เป็นปฏิบัติหรือเป็นกิจกรรมที่ปรากฏออกมาจากสิ่งนั้นจึงนับว่าเป็นกิจกรรมด้วย

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมส่วนใหญ่จะมุ่งศึกษาเฉพาะพฤติกรรมของคนส่วนพฤติกรรมของสัตว์กระทำเป็นบางครั้ง เพื่อนำมาเป็นส่วนประกอบให้เข้าใจในพฤติกรรมของคนได้ดียิ่งขึ้น

พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior)

พฤติกรรมภายนอก หมายถึง ปฏิกริยาของบุคคลหรือกิจกรรมของบุคคลที่ปรากฏออกมาให้บุคคลอื่นได้เห็น ทั้งทางวาจาและการกระทำทางอื่นๆ ที่ปรากฏออกมาให้เห็นได้ พฤติกรรมที่ปรากฏออกมาให้เห็นภายนอกนั้นเป็นสิ่งที่คนมองเห็นตลอดเวลา เป็นปฏิกริยาที่คนเราได้แสดงออกมาตลอดเวลาของการมีชีวิต ถ้าลำดับตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งนอนหลับ จะเห็นว่าได้แสดงพฤติกรรมออกมาตลอดเวลา

พฤติกรรมภายนอกที่แสดงออกมามีความสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าสังคมใดที่ประเมินคุณภาพของคนว่าเป็นคนดี มีระเบียบวินัย สุภาพ ซื่อสัตย์ ทารุณ เป็นต้น ล้วนแต่ประเมินคุณภาพของพฤติกรรมภายนอกทั้งสิ้น ถ้าไม่แสดงออกมาสังคมก็ไม่ทราบว่าบุคคลนั้นเป็นคนอย่างไร

พฤติกรรมที่คนแสดงออกมาให้เห็นภายนอกจึงนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม สังคมชอบตัดสินคนด้วยพฤติกรรมภายนอก ดังนั้นพฤติกรรมที่เราเห็นได้ทราบอาจไม่ใช่พฤติกรรมที่แท้จริงของเขา และไม่ใช่ตัวตนที่แท้จริง คือการกระทำไม่ตรงกับความคิดความรู้สึก บางคนอาจสวมหน้ากากเข้าหากัน หรือแสดงไปตามบทบาทที่เขาเป็น บางครั้งจึงกำหนดไม่ได้ว่าเป็นเรื่องจริง เพราะไม่ได้สะท้อนความเป็นจริงออกมาทั้งหมด

พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior)

พฤติกรรมภายใน หมายถึง กิจกรรมภายในที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล ซึ่งสมองทำหน้าที่รวบรวมสะสมและสั่งการ ซึ่งเป็นผลจากการกระทำของระบบประสาทและกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางด้านชีวเคมีของร่างกาย พฤติกรรมภายในมีทั้งรูปธรรมและนามธรรม ที่เป็นรูปธรรมคนอื่นจะสังเกตเห็นไม่ได้แต่จะใช้เครื่องมือทางการแพทย์ทดสอบได้ สัมผัสได้ เช่น การเต้นของหัวใจการหดและการขยายตัวของกล้ามเนื้อ การบีบของลำไส้ การสูบฉีดโลหิตไปเลี้ยงร่างกาย เป็นต้น ที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ความเชื่อ ค่านิยม ซึ่งจะอยู่ในสมองของคน บุคคลภายนอกไม่สามารถจะมองเห็นได้ หรือสัมผัสได้เพราะไม่มีตัวตน และจะทราบว่าเขาคิดอย่างไรก็ต่อเมื่อเขาแสดงออกมา เช่น การแสดงอาฆาตมาดร้าย ใช้คำพูดข่มขู่หรือระแวงที่คิดไว้ พฤติกรรมภายในจะมีเหมือนกันหมดทุกวัยไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ เพศชาย เพศหญิง หรือต่างเชื้อชาติ ส่วนที่จะแตกต่างกันจะอยู่ที่จำนวน ปริมาณหรือคุณภาพเท่านั้น

พฤติกรรมภายในมีความสำคัญต่อคน เป็นคุณสมบัติที่ทำให้คนเหนือกว่าสัตว์ คนมีแนวคิดที่มีระบบและคาดการณ์ในสิ่งต่างๆ ในอนาคตได้ พฤติกรรมภายในของคนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมภายนอกที่แสดงออกมา บางสถานการณ์ก็ไม่อาจสอดคล้องกันได้ เช่น บางครั้งไม่พอใจ

ในการกระทำของผู้อื่นก็อาจจะทำเฉยเพราะไม่กล้าต่อว่าหรือทำร้ายเขา เพราะถ้ากระทำอะไรลงไปอาจทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทกันขึ้นได้

มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอกตั้งแต่เกิดจนตาย พฤติกรรมที่แสดงออกมาอาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเลี้ยงดูและอบรมจากครอบครัวหรือในทางตรงกันข้ามอาจสืบเนื่องมาจากการขาดการเลี้ยงดูและอบรมจากครอบครัวหรือในทางตรงกันข้ามอาจสืบเนื่องมาจากการขาดการเลี้ยงดูอบรมจากครอบครัว จึงทำให้มีปัญหาอยู่มาก

ในแต่ละช่วงของชีวิตจะมีพัฒนาการปรับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องปรับพฤติกรรมให้เข้ากับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชนนั้นๆ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมในทุกๆด้าน เมื่อขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคนจึงทำให้คนเปลี่ยนพฤติกรรมได้ยาก เช่น บางชุมชนมีพฤติกรรมการรับประทานอาหารสุกๆ ดิบๆ เป็นต้น

ความหมายของการบ้าน

กู๊ด (Good, 1973 : 224) กล่าวว่า การบ้าน หมายถึง งานที่ครูมอบหมายให้นักเรียนกลับไปทำที่บ้าน เพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้ว และเป็นการฝึกทักษะ การใช้กฎ หรือสูตรต่างๆที่เรียนไปแล้ว

ไพโรจน์ โดเทศ (2529 : 9 - 12) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า การบ้านเป็นงานที่ครูผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนไปทำที่บ้าน เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วจากโรงเรียนประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เป็นการให้งานที่มุ่งวางพื้นฐานในการเรียนต่อไป เพื่อความเข้าใจตรงกันหรือความง่ายต่อการสอนในเนื้อหาวิชาต่อไป

จินตนา ไบกาซูยี (2531 : 40) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า หมายถึง สิ่งจำเป็นที่เด็กทุกชั้นจะต้องปฏิบัติ ทำให้เด็กรู้จักวินัย รู้จักควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง แบ่งเวลาเป็น และรู้จักเรียนด้วยตนเอง

จันทนา คุณกิตติ (2532 : 14) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำนอกเวลาเรียนปกติตามข้อกำหนดที่ตกลงร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้คิด ค้นคว้า ทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้ว เพื่อฝึกทักษะหรือเติมสิ่งที่เรียนใหม่ตลอดจนเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ยอว์นี (Yvonne) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า หมายถึง งานที่มอบหมายให้นักเรียนทำนอกเวลาเรียน Yvonne . 1984 . Developing Homework Policies. (ออนไลน์) สืบค้นได้จาก : www.Eg.gov.databases/ERIC_Digests/ed256473.html [20 พฤศจิกายน 2552]

บัทเลอร์ (Butler) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า หมายถึง การให้นักเรียนใช้เวลานอกชั้นเรียนในการทำกรรณกิจกรรมาจากแบบฝึกหัด เป็นการเสริมแรงหรือประยุกต์ทักษะหรือความรู้ใหม่และเรียนรู้

ทักษะขั้นพื้นฐานด้วยตนเองอย่างอิสระ Butler, 1987. Homework. (ออนไลน์) สืบค้นได้จาก : www.bigchalk.com [5 พฤศจิกายน 2552]

กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 2) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า การบ้าน หมายถึง กิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำนอกเวลาเรียน ตามข้อกำหนดที่ตกลงร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนหรืออาจเป็นกิจกรรมที่นักเรียนคิดขึ้นเองโดยความเห็นชอบของครู

จากความหมายข้างต้น พอสรุปได้ว่า การบ้านหมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนได้ทำนอกเวลาเรียนเพื่อเป็นการฝึกทักษะ ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมและใช้ว่างให้เกิดประโยชน์

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบ้าน

วัตถุประสงค์ของการบ้าน

สแตรง (Strang , 1960 อ้างถึงใน สุขดี ตั้งทรงสวัสดิ์. 2533 : 9) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการมอบหมายการบ้านไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความพยายาม ความคิดริเริ่ม ความเป็นอิสระ มีโอกาสใช้ความคิดของตนเอง
2. ส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างจากการเรียนในโรงเรียนให้เป็นประโยชน์
3. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ที่ได้รับจากโรงเรียนโดยทำกิจกรรม
4. สนับสนุนการเรียนรู้โดยมีการเตรียมตัวฝึกปฏิบัติ

กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 3) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการบ้านไว้ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มทักษะและประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว
2. เพื่อให้รู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
3. เพื่อให้รู้จักตนเองเกี่ยวกับความถนัด ความสามารถ ความสนใจและข้อบกพร่องในการเรียนวิชานั้น ๆ
4. เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในสิ่งที่เรียนรู้และทำให้กล้าตัดสินใจ
5. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์
6. เพื่อให้มีวินัยรักการทำงาน มีความรับผิดชอบและรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
7. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม รู้จักเสียสละ ช่วยเหลือสังคมและทำงานเป็นหมู่คณะได้
8. เพื่อให้ครูและผู้ปกครองสามารถสนับสนุน และช่วยเหลือในข้อบกพร่องต่างๆ ของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนการสอนได้

บัทเลอร์ (Butler) ได้ให้วัตถุประสงค์ของการบ้านไว้ Butler, 1987 .

Homework. (ออนไลน์) สืบค้นได้จาก : www.bigchalk.com [5 พฤศจิกายน 2552]

1. การบ้านควรจะเป็นการเสริมทักษะที่ถูกแนะนำในห้องเรียน
2. เพื่อบรรลุผลในความเชี่ยวชาญต่อบทเรียนพื้นฐาน เช่น กฎทางคณิตศาสตร์ เป็นต้น
3. สนับสนุนให้เด็กหัดข้อที่จะศึกษาได้อย่างอิสระ
4. ให้โอกาสในการทำกิจกรรมที่มีคุณค่าอย่างอิสระ
5. สนับสนุนให้ใช้เวลาอย่างฉลาดและเป็นระเบียบ

ประเภทของการบ้าน

ล้าอง สีหาพงษ์ (2531 : 43 - 47) แบ่งการบ้านออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ภาควิชาความรู้ คือ การบ้านที่เป็นเรื่องทักษะ ความรู้ ความคิด เช่น การศึกษาค้นคว้าทำรายงาน การหาข่าว ทำแบบฝึกหัด การตอบคำถาม การเติมคำ การอ่านหนังสือเพิ่มเติม
2. ภาควิชาปฏิบัติ คือ การบ้านที่ทำด้วยมือเพื่อก่อให้เกิดความชำนาญและประสบการณ์ เช่น การทำกระบอกตักน้ำ การจัดนิทรรศการ การตอนกิ่งไม้ การทดลองต่างๆ เป็นต้น
3. ประเภทให้ประโยชน์สาธารณะ เช่น การช่วยงานโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม และการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เป็นต้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 4) ได้แบ่งประเภทของการบ้านไว้ดังนี้

1. ประเภทเสริมความรู้ เช่น การศึกษาค้นคว้า การศึกษานอกสถานที่ การทำรายงาน และ การทำแบบฝึกหัด เป็นต้น
2. ประเภทเสริมการปฏิบัติ เช่น การทำชิ้นงาน การฝึกงาน การจัดนิทรรศการ และการจัดป้ายนิเทศ เป็นต้น
3. ประเภทให้ประโยชน์สาธารณะ เช่น การช่วยงานโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน และการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เป็นต้น

ซัลลิแวน และซีควิรา (Sullivan and sequeira) ได้เสนอรูปแบบการบ้านไว้ 4 ประเภท ดังนี้ Sullivan and sequeira. 1996. Homework tips for Teacher. [5 พฤศจิกายน 2552]

1. ประเภทแบบฝึกหัด (Practice) เป็นการทำซ้ำและเป็นการฝึกฝนซึ่งจะเป็นการเสริมแรงให้กับการเรียนรู้ต่อเนื้อหาวิชา ตลอดจนเป็นการเพิ่มความเร็วและความเชี่ยวชาญของทักษะเฉพาะด้าน
2. ประเภทเตรียมความพร้อม (Preparation) มีผลการเรียนรู้ของการทำงานและกระตุ้นให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลของบทเรียน ซึ่งเขาจำเป็นต้องเตรียมพร้อมในชั้นเรียนต่อไป

3. ประเภทเสริมบทเรียน (Extension) อนุญาตให้นักเรียนได้ขยายความรู้ที่มีต่อเนื้อหาหรือประยุกต์ทักษะการเรียนรู้ในการทำงานใหม่
4. งานประดิษฐ์ (Creative) อนุญาตให้นักเรียนรวมกลุ่มเพื่อสร้างความคิดดั้งเดิมหรือคิดงานใหม่

ลักษณะของการบ้าน

การบ้านเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และทัศนคติของผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของครูในการจัดการบ้านที่ดีให้แก่นักเรียน กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 5 – 6) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะที่ดีของการบ้านไว้ดังนี้

1. ตรงตามหลักการ จุดหมาย และจุดประสงค์ของหลักสูตร
2. สัมพันธ์และสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา และแผนการเรียนการสอน
3. ชัดเจน ไม่มากและยากเกินไป สอดคล้องกับสภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของนักเรียน
4. ชั่วและท้าทายความถนัด ความสามารถ และความสนใจของนักเรียน
5. ส่งเสริมและพัฒนาการ ด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของนักเรียน
6. ใช้เวลาพอเหมาะกับวัยและความสามารถของนักเรียน

หลักการสำคัญในการมอบหมายการบ้าน

ฟิลิป และแดเนียล (Philip and Daniel, 1972 : 55 - 57) ได้เสนอหลักการมอบหมายการบ้านไว้ดังนี้

1. ควรให้การบ้านเป็นประจำ ไม่ใช่ให้บางครั้งบางคราว และควรกำหนดส่งตามเวลา
2. ควรให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของครู นักเรียนเก่งควรให้การบ้านประเภทศึกษาค้นคว้า แล้วนำมาสนทนาในห้องเรียน นักเรียนอ่อนควรให้การบ้านที่เป็นการฝึกฝนและเพิ่มพูนเนื้อหาความรู้ในบทเรียน
3. ควรให้การบ้านที่ส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน
4. ไม่ควรเป็นงานซับซ้อนหรือเป็นงานที่ครูยึดเยื้อให้นักเรียน เพราะอาจจะทำในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจ ซึ่งมีผลเสียอย่างมากสำหรับนักเรียนที่อ่อน

อ้อม ประนอม (2529 อ้างถึงใน สุขดี ตั้งทรงสวัสดิ์, 2533 : 13) ได้เสนอหลักการในการมอบหมายการบ้านดังนี้

1. ครูให้การบ้านเมื่อนักเรียนเข้าใจบทเรียนดีแล้ว
2. แบบฝึกหัดที่ให้การบ้านนั้น ควรมีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และเหมาะสมกับเวลาที่ทำ
3. การบ้านต้องให้สม่ำเสมอและติดตามผลอย่างใกล้ชิด
4. ครูควรมีสมุดบันทึกการบ้านเป็นการเตรียมบทเรียนที่จะให้การบ้านที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

หลักในการให้การบ้านได้ประมวผลจากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านที่มีความสอดคล้องกัน กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 6) สรุปได้ดังนี้

1. ต้องจัดให้สัมพันธ์สอดคล้องกับรายวิชา กลุ่มวิชา และแผนการเรียนการสอน
2. ต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
3. ต้องจัดให้สอดคล้องกับความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน มีความยากง่ายและปริมาณพอเหมาะกับความสามารถและเวลาของนักเรียน
4. ต้องไม่เพิ่มภาระให้ผู้ปกครองมากเกินไป
5. ต้องเป็นการสร้างความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับบ้าน
6. ต้องสอดคล้องกับสภาพการดำเนินชีวิตของนักเรียนและชุมชน
7. ควรสอนความสามารถเบื้องต้นที่เด็กจำเป็นต้องใช้ในการทำการบ้าน เพราะเมื่อนักเรียนทำการบ้านถูกต้องจะก่อให้เกิดความชื่นชมตนเอง ครูจึงควรให้การบ้านที่ช่วยให้กำลังใจแก่นักเรียนมากกว่าเป็นการจู่จ้วงให้เกิดความล้มเหลวในการเรียน
8. ควรให้อย่างสม่ำเสมอ ให้แต่น้อยๆ และบ่อยๆ อย่างต่อเนื่อง การทำทุกครั้งให้เด็กประสบความสำเร็จเสมอ คือทำแล้วได้เครื่องหมายถูกมากกว่าผิด เพราะถือว่าการฝึกฝนในปริมาณที่พอดีกับเวลาก่อให้เกิดผลดี การฝึกมากเกินไปจะให้ผลเสียมากกว่า เพราะจะทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย หลีกเลียง หรือทำแบบขอไปที
9. ให้การบ้านหลายๆ แบบ เพราะคนเราชอบความแปลกใหม่ จึงไม่ควรให้การบ้านลักษณะเดียวกันตลอดปี
10. เมื่อให้การบ้านแล้วครูต้องกำหนดวันส่ง พร้อมทั้งจะต้องตรวจการบ้านและติดตามผลอย่างใกล้ชิดว่านักเรียนยังบกพร่องในเรื่องใด ตรงไหนควรช่วยเหลือเป็นรายบุคคลหรือช่วยเป็นกลุ่ม

ประโยชน์ของการบ้าน

การบ้านมีประโยชน์หลายประการดังนี้คือ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539 : 9)

- ก. ต่อนักเรียน

1. ได้พัฒนาแนวคิดอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
 2. ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้เด็กเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ปลุกนิสัยให้รักเด็กและพยายามค้นคว้าหาความรู้ และความก้าวหน้ามาสู่ตนเอง
 3. ได้สำรวจและพัฒนาตนเองในด้านความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจ
 4. ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ ซึ่งเป็นการสร้างนิสัยที่ดีให้กับนักเรียน
 5. ปลุกฝังความมีระเบียบ ความรับผิดชอบและความเสียสละ รู้จักแบ่งเวลาเพื่อพัฒนาตนเอง
- รู้ว่าเวลาไหนควรทำอะไร ลำดับกิจกรรมก่อนหลัง วางแผนงานเป็นไปในแต่ละวัน

ข. ต่อผู้ปกครอง

1. ลดความวิตกกังวลในเรื่องความประพฤติของบุตรหลาน
2. ทราบพัฒนาการและข้อบกพร่องทางการเรียนของบุตรหลาน
3. เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ปกครอง ครู และนักเรียน

ค. ต่อครูผู้สอน

1. ช่วยเสริมให้แผนการสอนของครูเป็นระบบและครบถ้วน
2. เป็นเครื่องมือช่วยจำแนกความแตกต่างของนักเรียนเพื่อกำหนดวิธีสอนให้เหมาะสมกับ

นักเรียน

3. ทราบผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

ข้อควรคำนึงในการมอบหมายการบ้าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 13) ได้กล่าวว่า ในการมอบหมายการบ้าน อาจจะประสบปัญหาต่างๆ เช่น ขาดการประสานงานระหว่างครู การบ้านยาก มากหรือน้อยเกินไป นักเรียนเกิดความวิตกกังวล เบื่อหน่ายการเรียนและหนีเรียน ทำให้ผู้ปกครองเดือดร้อน และขาดแหล่งศึกษาค้นคว้า เป็นต้น เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าว ในการมอบหมายการบ้าน โรงเรียนและครูควรคำนึงถึงแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ควรหลีกเลี่ยงการใช้การบ้านเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว
2. ควรกำหนดปริมาณ ความยากง่ายให้พอเหมาะกับสภาพและพื้นฐานของนักเรียนโดยไม่จำเป็นต้องให้เท่ากันทุกคนและต้องชัดเจน
3. ควรหลีกเลี่ยงการใช้การบ้านเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาคาสอนไม่จบหลักสูตร
4. ควรอำนวยความสะดวกและเตรียมการล่วงหน้าสำหรับการบ้านที่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์
5. ควรจงใจให้นักเรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการบ้าน
6. ควรสร้างเสริมการบ้านให้มีลักษณะช่วยๆ และทำท้ายความถนัดความสามารถและความสนใจของนักเรียน
7. ควรมอบหมายการบ้านหลายรูปแบบและไม่ซ้ำซาก
8. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำการบ้าน

9. ควรหลีกเลี่ยงการใช้การบ้านเป็นเครื่องมือในการลงโทษนักเรียน

ทัศนีย์ สุขเมธี (2532 : 113) กล่าวว่า การให้แบบฝึกหัดหรือการให้ทำการบ้านเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียน ผลงานจากการทำแบบฝึกหัดจะบอกให้ครูทราบว่านักเรียนเข้าใจบทเรียนที่เรียนไปหรือไม่ ถ้านักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือการบ้านไม่ค่อยได้ ก็แสดงให้เห็นว่า ครูต้องสอนซ่อมเสริมหรืออาจจะต้องทบทวนบทเรียนใหม่

ข้อเสนอแนะในการให้ทำแบบฝึกหัดหรือการให้ทำการบ้าน

1. ควรจะให้ทันทีหลังจากสอนจบบทเรียน
2. ควรให้ในปริมาณพอสมควรและเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน
3. ครูควรจะมีมือกับผู้ปกครองในการเอาใจใส่ดูแลการทำการบ้านของนักเรียน
4. การให้การบ้านหรือแบบฝึกหัดแต่ละครั้งครูต้องแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจคำสั่งในงานที่ได้รับมอบหมาย
5. ให้นักเรียนเข้าใจจุดหมายและประโยชน์ของการทำแบบฝึกหัดและการบ้าน
6. การให้การบ้านของครูไม่ควรเน้นทำงานหนังสืออย่างเดียว ครูควรให้การบ้านที่นักเรียนจะลงปฏิบัติด้วยตนเองด้วย เช่น ให้ตัดเล็บให้สั้นทุกวันศุกร์ ปลุกต้นไม้กระถาง ให้ใส่ปุ๋ยต้นไม้ 7 วันต่อครั้ง

คูเปอร์ (Cooper) ได้ศึกษาถึงข้อควรคำนึงในการให้การบ้านดังนี้ Cooper.1999. Homework : Time To Turn It In ? (ออนไลน์) สืบค้นได้จาก : www.bigchalk.com [21 พฤศจิกายน 2552]

1. ไม่ควรให้การบ้านเป็นการลงโทษ
2. หลีกเลี่ยงการบ้านที่เป็นงานซึ่งเด็กสามารถทำได้คืออยู่แล้ว
3. การให้การบ้านควรมีปริมาณไม่มาก และไม่ยากเกินไป และควรเป็นการบ้านที่น่าสนใจซึ่งเด็กสามารถจะทำได้ด้วยตนเอง
4. ควรให้การบ้านที่เหมาะสมกับระดับการศึกษาของเด็ก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธาริณี จิระวัฒนะ (2531 : ง) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ที่มีส่วนส่งเสริมผลสำเร็จในการเรียนวิทยาศาสตร์ตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์สูง ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนคณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ จำนวน 283 คน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมของนักเรียนที่มีส่วนส่งเสริมการเรียนในระดับสูงมากที่สุด คือ การให้เนื้อหาที่ชัดเจน การเฉลยข้อสอบเพื่อให้นักเรียนรู้ข้อบกพร่องของตนเองทุกครั้ง การให้การบ้าน แบบฝึกหัด

และแบบทดสอบเสมอ ครูมีความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียนเสมอ ครูเข้าใจความรู้สึกและปัญหาของนักเรียน การสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ครูมีอารมณ์มั่นคงเสมอ แก้ปัญหาโดยใช้เหตุผลเสมอ ใจกว้าง และโอบอ้อมอารี

จากผลการวิจัยพอสรุปได้ว่า

1. พฤติกรรมในการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. พฤติกรรมในการเรียน เป็นตัวแปรหนึ่งที่สามารถใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีพฤติกรรมในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
4. เมื่อนักเรียนได้ปรับปรุงแก้ไข พฤติกรรมในการเรียนให้ดีขึ้นแล้วจะทำให้ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นด้วย

การแก้ปัญหาคำไม่ส่งงานตามกำหนดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 (ออนไลน์) สืบค้นได้จาก <http://skl.kbcomshop.com/sk013/teacher%20work.htm> ได้ทำการศึกษาการแก้ปัญหา คำไม่ส่งงานตามกำหนดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2548 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบบันทึกจำนวนครั้งของการส่งงานของนักเรียน แบบสอบถามเรื่องการเรียกเก็บงานทุกครั้งท้ายชั่วโมงกับการส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 โดยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยเรียบเรียงด้วยตนเอง จากปัจจัยต่างที่ต้องการทราบความคิดเห็นของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า มีอัตราการส่งงานมากขึ้น

พรรณี ชูดิวัฒนาดา (2544 : บทคัดย่อ)(ออนไลน์) สืบค้นได้จาก<http://www.wt.ac.th/~pannees/rsrch1.html> ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมคำไม่ส่งงานตามกำหนดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตัวอย่างประชากรประกอบด้วย ครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ ปีการศึกษา 2544 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ ปีการศึกษา 2544 เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับสมุดจดการบ้านและสมุดการทำการบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ วิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูควรกำหนดวันที่แน่นอนเกี่ยวกับวันที่ใช้แบบเรียนและให้นักเรียนขอยืมแบบเรียนเพื่อใช้ในคาบเรียนจากศูนย์ภาษา
2. ควรมีการจัดกลุ่มให้นักเรียนที่ไม่ส่งงานกระจายไปอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ตั้งใจเรียนและมีผลการเรียนดีเพื่อช่วยเหลือกัน
3. ทำเอกสารเสริมการสอนเสริมบทเรียนให้นักเรียนสามารถนำไปทบทวนนอกเวลาเรียนได้
4. เพิ่มคะแนนกลุ่มที่สามารถช่วยให้นักเรียนที่มีปัญหาคำไม่ส่งงานได้ตามกำหนดทุกครั้ง
5. สอนเสริมนักเรียนที่ไม่ส่งงานทั้งหมดนอกเวลาเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนดนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 1 วิชาเครื่องวัดไฟฟ้า(30104-2001) ภาคเรียนที่ 2/2568 โดยใช้แบบสอบถามเพื่อหาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนด ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินการศึกษา สร้างแบบสอบถาม โดยใช้ข้อความที่คาดว่าจะป็นสาเหตุของการมาส่งงาน / การบ้านตามกำหนด และได้ดำเนินการซึ่งมีรายละเอียดเป็นขั้นตอนดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 1 ที่เรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า(30104-2001) ภาคเรียนที่ 2/2568 จำนวน 22 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนดนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส.1 กลุ่ม 1 ที่เรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า(30104-2001) ภาคเรียนที่ 2/2568 แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ โดยจำนวนข้อคำถามมีทั้งหมด 15 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียด ภาคผนวก ก

ขั้นตอนการดำเนินการ

ในการดำเนินการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. ขั้นวิเคราะห์ (Analysis)

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนได้กำหนดไว้ดังนี้

ประชากร คือ นักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 1 ที่เรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า (30104-2001) ภาคเรียนที่ 2/2568 จำนวน 22 คน

1.2 วิเคราะห์สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักเรียน โดยการหาค่าร้อยละ

2. ขั้นตอนออกแบบ (Design)

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนด โดยมีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารต่างๆ

สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมของนักศึกษาเพื่อหาสาเหตุในการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนดของนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ปวส. 1 กลุ่ม 1 ที่เรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า (30104-2001) ภาคเรียนที่ 2/2568 จำนวน 15 ข้อ

3. ขั้นตอนดำเนินการ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการดำเนินการดังนี้

3.1 นำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมในการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนดนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 1 ที่เรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า (30104-2001) ภาคเรียนที่ 2/2568 จำนวน 22 คน เพื่อหาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนด และทำการบันทึกคะแนน

3.2 ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสาเหตุ

4. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูล

- วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนดของนักเรียน ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 1 ที่เรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า (30104-2001) ภาคเรียนที่ 2/2568 จำนวน 22 คน แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ : 2536)

4.2.1. การคำนวณหาค่าเฉลี่ยแบบแจกแจงความถี่

สูตร
$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{\sum f}$$

เมื่อ $\bar{x}$ = ค่าเฉลี่ยของนักเรียน

f = ค่าความถี่ของแต่ละคะแนน

x = คะแนนที่ได้ของนักเรียนแต่ละคน

4.2.2. การคำนวณหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สูตร

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n f(x - \bar{x})^2}{n}}$$

เมื่อ s = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum_{i=1}^n$ = ผลรวมของข้อมูลตั้งแต่ 1 ถึง n

$\bar{x}$ = ค่าเฉลี่ยของนักเรียน

x = คะแนนที่ได้ของนักเรียนแต่ละคน

f = ความถี่ของคะแนน

n = จำนวนผู้ทำแบบประเมิน

4.3 การแปลผลข้อมูล

นำข้อมูลการสอบถามมาหาค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์การแปลผลและประเมินความแตกต่างเชิงสถิติด้วย ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541)

เต็มคะแนนเฉลี่ย	4.21-5.00	คะแนน หมายถึง มากที่สุด
เต็มคะแนนเฉลี่ย	3.41-4.20	คะแนน หมายถึง มาก
เต็มคะแนนเฉลี่ย	2.61-3.40	คะแนน หมายถึง ปานกลาง
เต็มคะแนนเฉลี่ย	1.81-2.60	คะแนน หมายถึง น้อย
เต็มคะแนนเฉลี่ย	1.00-1.80	คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน/การบ้าน ตามกำหนดนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 1 ที่เรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า (30104-2001) ภาคเรียนที่ 2/2568 โดยการใช้แบบสอบถาม กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งของการเก็บรวบรวมข้อมูลสามารถนำมาวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

ตารางแสดงที่ 1 แสดงผลการประเมินแบบสอบถามของนักเรียนถึงสาเหตุที่ผู้เรียนไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนด

สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน	ผลการวิเคราะห์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1. การติดเกมส์	4.35	0.70	มากที่สุด
2. แบบฝึกหัดยาก ทำไม่ได้	3.90	0.68	มาก
3. ความไม่น่าสนใจ	3.60	0.78	มาก
4. ช่วยเหลือผู้ปกครอง	3.65	0.69	มาก
5. ครูอธิบายเร็วจนเกินไป	3.45	0.56	มาก
6. ไม่เข้าใจคำสั่ง	4.23	0.61	มาก
7. การบ้านมากเกินไป	4.45	0.77	มากที่สุด

8. การเบื่อน่ายไม่อยากทำ	4.25	0.65	มากที่สุด
9. ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง	4.29	0.68	มากที่สุด
10. สมุดหาย	3.06	0.58	ปานกลาง
11. การลืมทำงาน/การบ้าน	3.98	0.65	มาก
12. การให้เวลาน้อยเกินไป	4.25	0.65	มากที่สุด
13. การเตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น	3.56	0.56	มาก
14. หนังสือหาย	3.89	0.68	มาก
15. การทำกิจกรรมของวิทยาลัย	3.75	0.72	มาก
ระดับคะแนนเฉลี่ย	3.91	0.66	มาก

จากตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินแบบสอบถามของนักเรียนถึงสาเหตุที่ผู้เรียนไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนด ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับ ความเห็นมาก ($\bar{X} = 3.91$, $S.D. = 0.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) มีค่าสูงสุด คือ การบ้านมากเกินไป มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับความเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$, $S.D. = 0.77$) คะแนนเฉลี่ยที่มีค่ารองลงมาลำดับที่ 2 คือ การติดเกมส์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับความเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$, $S.D. = 0.70$) และ เบื่อน่ายไม่อยากทำ และให้เวลาน้อยเกินไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับความเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.25$, $S.D. = 0.65$) ส่วนที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ สมุดหาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความเห็นปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$, $S.D. = 0.58$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงสาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน นักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 1 ที่เรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า(30104-2001) โดยประชากรกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า (30104-2001) ภาคเรียนที่ 2/2568 จำนวน 22 คน

เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม จำนวน 15 ข้อ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ซึ่งผลการวิจัยสามารถสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถาม เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่ไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนดการบ้าน นักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 1 ที่เรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า (30104-2001) แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนด ลำดับที่ 1 คือ การบ้านมากเกินไป มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับความเห็นมากที่สุด ($\bar{X}=4.45$, $S.D. = 0.77$) คะแนนเฉลี่ยที่มีค่ารองลงมาลำดับที่ 2 คือ การติดเกมส์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับความเห็นมากที่สุด ($\bar{X}=4.35$, $S.D. = 0.70$) และ เบื่อหน่ายไม่อยากทำ และให้เวลาน้อยเกินไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับความเห็นมากที่สุด ($\bar{X}=4.25$, $S.D. = 0.65$) ส่วนที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ สมุดหาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความเห็นปานกลาง ($\bar{X}=3.06$, $S.D. = 0.58$) และในภาพรวมในภาพรวมอยู่ในระดับความเห็นมาก ($\bar{X}=3.91$, $S.D. = 0.66$) โดยคิดจากนักเรียน 22 คน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาพฤติกรรมที่ไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนดของนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 1 ที่เรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า (30104-2001) ในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

จากการวิจัย พบว่า นักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับ ปวส. 1 กลุ่ม 1 ที่เรียนวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า (30104-2001) ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนดได้โดยมีสาเหตุที่สำคัญมากที่สุด จนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด ในการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนด มีดังนี้คือ

การบ้านมากเกินไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเรียนการสอนทางด้านอาชีวศึกษาหรือทางด้านสายอาชีพ มีการเรียนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติจึงต้องมีการทำใบงานเกือบทุกวิชา

การติดเกมส์ ซึ่งการติดเกมส์เป็นปัญหาที่พบอยู่ทั่วไปและเกือบทุกครอบครัวหรือที่บ้านมีคอมพิวเตอร์เป็นของตนเอง บริเวณที่พักอาศัยและบริเวณใกล้เคียงกับสถานศึกษามีร้านเกมส์

การเบื่อหน่ายไม่อยากทำ ทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียนการสอนวิชาดังกล่าวเป็นวิชาทฤษฎีและมีการคำนวณเกือบทุกเรื่อง สภาพบรรยากาศภายในห้อง

สมุดหาย ในการเรียนการสอนวิชาที่เป็นทฤษฎี จะต้องมีการบันทึก การทำแบบฝึกหัดหรือการบ้าน พบว่า นักเรียนทำสมุดหายเกิดจากความไม่สนใจ ไม่ใส่ใจในสมุดของตนเอง ใช้เวลากับสิ่งอื่นมากเกินไปทำให้ลืมสมุดหรือเกิดจากพฤติกรรม การประมาทเลินเล่อไม่ให้ความสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาพฤติกรรมที่ไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนด เห็นควรทำการศึกษากับนักเรียนนักศึกษาทั้งระดับชั้น ปวส. เพื่อเป็นการศึกษาในภาพรวม เพราะการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพียงนักศึกษา ปวส.1 กลุ่ม 1 เท่านั้น ซึ่งอาจจะได้ผลการวิจัยที่แตกต่างกันได้

2. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาวิจัยในกลุ่มนักเรียนนักศึกษาในระดับชั้นอื่น ๆ
ต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้้นำผลการวิจัยที่ได้ไป
แก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนดของนักเรียนนักศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

- นราศักดิ์ ชุนทอง. 2553. การศึกษาพฤติกรรมการส่งงานวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปวช.2
แผนกช่างยนต์ ปีการศึกษา 2553. พัทลุง : วิทยาลัยบางแก้ว.
- พรพิมล พิสุทธิพันธ์พงศ์ . 2538 . ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความพร้อมทาง
สติปัญญาของนักเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ .
- พวงทอง ป้องภัย. 2540. พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น. ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี .
- ศิริวัฒน์ สงวนหมู่. 2533 . พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนฟิสิกส์ตามการ

เรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

Bulping . 1987 . Homework .(ออนไลน์) สืบค้นจาก : [www.bigchalk . com](http://www.bigchalk.com)

[5 พฤศจิกายน 2557]

Cooper . 1999 . Homework : Time To Turn It In (ออนไลน์) สืบค้นจาก :

[www. Bigchalk .com](http://www.Bigchalk.com) [21 พฤศจิกายน 2557]

Sullivan and Sequeira . 1996 . Homework Tips for Teacher . (ออนไลน์) สืบค้นจาก :

[www.Bigchalk . com](http://www.Bigchalk.com) [5 พฤศจิกายน 2557]

Yvone . 1984 . Developing Home Policies . (ออนไลน์) สืบค้นได้จาก : [www. eq . gov . /](http://www.eq.gov./databases/ERIC_Digests/ed256473.html)

[databases / ERIC Digests / ed 256473 . html](http://databases/ERIC_Digests/ed256473.html) [20 พฤศจิกายน 2557]

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนดของนักศึกษา

แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ปวส.1 กลุ่ม 1 วิชาเครื่องวัดไฟฟ้า ภาคเรียนที่ 2/2568

.....

คำชี้แจง :- แบบสอบถามฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน/การบ้านตามกำหนดของนักศึกษาแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ปวส.1 กลุ่ม 1 วิชาเครื่องวัดไฟฟ้า จึงขอความร่วมมือให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ตรงตามระดับความคิดเห็นของท่าน

กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ระบุระดับความคิดเห็นของท่านลงช่องในแต่ละคำถาม

สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การติดเกมส์					
2. แบบฝึกหัดยาก ทำไม่ได้					
3. ความไม่น่าสนใจ					
4. ช่วยเหลือผู้ปกครอง					
5. ครูอธิบายเร็วจนเกินไป					
6. ไม่เข้าใจคำสั่ง					
7. การบ้านมากเกินไป					
8. การเบื่อนายไม่ยอมทำ					
9. ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง					
10. สมุดหาย					
11. การลืมทำงาน/การบ้าน					
12. การให้เวลาน้อยเกินไป					
13. การเตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น					
14. หนังสือหาย					
15. การทำกิจกรรมของวิทยาลัย					